

בס"ד ה' אייר ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 18: 51
 צאת השבת - 19: 43
 רבנו תם - 20: 32
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1054
 @ ביום שני בערב מתחילין "ברכת הלבנה".
 @ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לעיני יקירכם. טל' המערכת: **054-7743834**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפסי"דין: "זארבעה אנשיין"
 (מלכים ב' ז')

הזריע - מצורע

השבת כ' לעומר, פרקי אבות - פרק ב'

Ⓜ "והיה במקום השיחין שאת לבנה או בהרת לבנה" מדוע תמיד התורה מציינת קודם את ה"שאת" ואחר כך את ה"בהרת"? הרוקח: "לפי שה' אינו מכה תחילה בבהרת עזה כשלג אלא בשאת כצמר לבן." ה' נותן הזדמנות לאדם לחטוף מכה קלה יחסית (שאת) ולחזור בתשובה, ואם לא חזר - נותן מכה חזקה יותר (בהרת)

Ⓜ "וצוה הכהן והלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא" (יד, מ) "וחלצו" מלמד ששניהם חולצים, שניהם קוצעים, שניהם מביאים את האבנים. מכאן אמרו: "אוי לרשע אוי לשכנו".

מעייני הפרשה: תזריע:

- ⊖ טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
- ⊖ טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
- ⊖ טומאה הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
- ⊖ דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

מצורע:

- ⊖ הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
- ⊖ דיני צרעת הבית וטהרתו.
- ⊖ טומאת הזב וטהרתו.
- ⊖ טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

Ⓜ "זאת תהיה תורת המצורע"
 הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסון מטעים זאת בדרך הגימטריא: ערך המלה 'מצורע' שווה למלים 'עם הארץ' (406). להורות שאין בו תורה, בחינת "חכמה". זו הסיבה שהפרשה מתחילה במלים "זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו" - רמז לכך שטהרת המצורע היא בכח התורה והחכמה.

Ⓜ "זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו" (יד, ב) אמר ריש לקיש, מהו שכתוב: "זאת תורת המצורע"? זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע (ערכין ט"ו) וכבר אמר שלמה המלך "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי כא). אל תקרא "מצרות" אלא "מצרעת נפשו".

Ⓜ "זאת תהיה תורת המצורע... והובא אל הכהן"
 כתבו רבותינו 'בעלי התוספות': תיבת "והובא" יש מקום לקרותה בשתי תיבות: "והוא בא" היינו: שהוא בא לבדו, לפי שאין לו מי שיביאנו, שהכל בדלים ומתרחקין ממנו, כמו שנאמר: "בדד ישב מחוץ למחנה".

Ⓜ "יהיה בעיר בשירו שאת"
 "יהיה בעיר בשירן שאת..." סופי תיבות 'תורה'. הנגעים באים על גסות הרוח, והפסוק מרמז לנו שאפילו אם ההתנשאות היא בשל הגדולה בתורה, גם זה חטא גדול ונגעים באים על אדם זה. (חסד לאברהם)

Ⓜ "והצריע אשר-בו הנגע בצדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוץ ועל-שפתם יעטה, וטמא טמא יקרא"
 "וטמא" - אדם שכל הזמן מוצא טומאות וחסרונות אצל אחרים "טמא יקרא" - סימן שהוא עצמו טמא, כמאמר חז"ל 'כל הפוסל במומו פוסל'. (הש"ה הקדוש זצוק"ל)

Ⓜ "והסגירו הכהן שבעת ימים שנית"
 מדוע דווקא שבעה ימים? הרוקח: "לפי שהמצורע חשוב כמות (לפי מדרש תורת כהנים), לכך שבעה ימים". כאילו יושב "שבעה" על עצמו ועל גורלו.

Ⓜ "נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן"
 'בעל הטורים' חישב ומצא כי בשתי הפרשיות - 'תזריע' ו'מצורע' - יחד חוזרת התורה על צמד המלים "נגע צרעת" 10 פעמים בדיוק. והדבר מתאים למדרש, שקיימים 10 סיבות שליליות המביאות ל"נגע צרעת".

Ⓜ "נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן"
 פסוק זה הוא נדיר מאוד - זהו הפסוק הראשון (וכמעט האחרון...) בתורה שגם מתחיל באות נו"ן ("נגע") וגם מסיים באות נו"ן ("הכהן") ויש כאן רמז להפטרה ולאותו מצורע נוכרי ששמו נעמן שמתחיל ומסיים באות נו"ן. והנביא שריפא אותו נקרא אלישע שהוא גם כהן. והרפואה באה על ידי מי הירדן יש להם רמז די שקוף בספר התורה.

פנינת הניבים והפזמנים

"טוב ארוחת ירק ואהבה שם משיר אבוס וישאה בו" (משלי טו יז)
 עדיף לאכול ארוחה פשוטה אפילו שהיא כוללת ירקות בלבד אך בארוחה זו משודרת תחושה של אהבה וריצוי מאשר לאכול ארוחה ראוותנית עם בשר שמן ומשובח, אבל בו בעת משדרים לאורח תחושה שאינו רצוי.
 האהבה ביכולתה להמתיק גם ארוחת ירק לעומתה השנאה תמרר גם את המטעמים הטובים ביותר כדוגמת שור אבוס.

הסירו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות בישולי גויים - מתוך ילקוט יוסף

מכל מלמד השכלתי

סוגי הצבעים במקרא

"וְהָיָה הַנֶּגַע יִרְקַק אוֹ אֶדְמָדָם" (וי"ג, מ"ט)

בפסוק נעשה שימוש במשקל "קטלטל" - כלומר: הכפלת האות השנייה והשלישית. מה המשמעות של המשקל הזה?

בימינו נהוג להשתמש בניין להקטנה: ירקרק הוא ירוק חלש (כך בהתאמה בכל הצבעים: אדמדם, כחלחל, לבנבן, אפרפר ושחרחר. וישנה הלצה: איזה צבע יודע לנבוח? צהבהב...). ולא רק בצבעים, אלא בעוד תחומים: כלבלב, חתלתול, שמנמן. אולם מפרשי המקרא נחלקו בפירוש המשקל. רש"י מפרש שהוא משקל מחזק - ירוק שבירוקים ואדום שבאדומים. לעומתו, הרשב"ם (שיר השירים א', ו) הראב"ע מעדיפים לפרש שזהו משקל מחליש, כנהוג בימינו.

יש לנו עוד הופעה של המשקל בפרשה בפסוק: "בִּהְרֹת לִבְנֵה אֶדְמָדָמִית" (ויקרא י"ג, כ"ד). שם מדובר בנגע שבו מעורבים שני צבעים. יתכן שמכאן הסיקו הרשב"ם ראב"ע את פירושם, שכן אם האדום מעורב בלבן, בהכרח שהוא נחלש (אולם עיון במשנה נגעים א', ב' ובפירוש התו"ט שם, שנראה שמפרש שהלבן והאדום עומדים זה לצד זה, ולא ממש מעורבבים, כדי שלא לסתור את האדמומית).

סוגי הגוונים :

בעברית הקדומה אנו מוצאים רק 4 צבעים: שחור, אדום, ירוק ולבן. בתוך הסקאלה הזו יכנסו כל שאר הצבעים, וכך מדברים לדוגמה על זהב ירוק (=צהוב) ו"ירוק כשמיים" (=כחול). וכן פרה אדומה - היא למעשה חומה. כך לדוגמה בתוספתא בנגעים נאמר: "ואיזה הוא הירקרק שבירוקין? ר"א אומר: כשעוה וכקורמן. סומכוס אומר: ככנף טואס וכחוץ של דקל". רבי אליעזר מדבר על גווני צהוב חזקים - שעווה וכורכום, לעומת סומכוס המדבר על גווני ירוק: כנס הטווס.

"ורחץ במים את כל בשרו" (ויקרא טו, טז)

התלמוד מסביר כי הפסוק מכוון לכך, שעל האדם הטמא לטבול את גופו במקוה (ברכיכה מלאה) מים, המכיל ארבעים סאה. מה ההגיון מאחורי הטבילה במקוה?

הש"ה הקדוש כותב: "כאשר האדם טובל במקוה עליו לומר את הפסוק "לב טהור ברא לי אלוקים", שכן על-ידי הטבילה הוא הופך לאדם חדש". בנוסף לכך, ראשי התיבות של המילים "לב טהור ברא לי אלוקים" הם **טבל**.

ה"כסף משנה" אומר, כי האדם הטובל במקוה נטהר רק אחרי שיוצא מן המקוה, ולא בעודו נמצא בתוך המקוה. גם בכך ניתן למצוא הקבלה ללידה, שכן תהליך הלידה מתחיל רק כאשר התינוק מוציא את ראשו מרחם אמו.

א. תבשיל שבישלו גוי, אסרוהו חז"ל משום חטנות, וגם משום שלא יריגל הישראל עצמו לאכול מבישוליהם, ויאכילוהו דברים טמאים. ואפילו אם הגוי בישל התבשיל בביתו של ישראל, ויודע הוא שהכל כשר מצד הדין, לא חילקו חכמים בדבר ואסרוהו משום בישולי עכו"ם. וזהו דוקא בשני תנאים, שהוא דבר שלא היה נאכל כמות שהוא חי, וגם שהוא עולה על שלחן מלכים, אבל דבר שנאכל כמות שהוא חי, אין בו איסור משום בישולי גויים, וכן אם אין התבשיל ראוי לעלות על שלחן מלכים, אין בו איסור משום בישולי גויים, ומותר לאוכלו. (הליכות עולם ח"ה עמוד 20. ודבר מבושל העולה על שלחן מלכים לקינוח סעודה, אם יש בזה דין בישולי גויים, ראה ביחוד דעת ח"ד ס"י מב עמ' ר"ט. ושם עמ' רכז אם יש דין בישולי גויים בקליות אגוזים ושקדים).

ב. דבר שאינו נאכל כמות שהוא חי, וגם עולה על שלחן מלכים או אנשים חשובים, שמאכל זה ראוי ליתנו לפניהם, כגון ארוז, בשר, או קורקבן ובני מעיים, אם הגוי בישלם, דהיינו שהניח הקדרה על האש, אסורים משום בישולי גויים. (והאשכנזים מקללות בזה על ידי הדיקת האש בידי ישראל). אבל דבר הנאכל כמות שהוא חי, כגון ירקות או פירות, או גבינה, וכדומה, אין בו משום בישולי גויים. (עיון בשלחן ערוך ס"י ק"ג, ובאחרונים, ובכה"ח שם).

ג. דבר שבעיר אחת עולה על שלחן מלכים, ובעיר אחרת אינו עולה על שלחן מלכים, הולכים אחר מנהג המקום, במקום שעולה על שלחן מלכים יש בו איסור משום בישולי גויים, ובמקום שאינו עולה על שלחן מלכים, אין בו משום בישולי גויים. (הליכות עולם ח"ו)

ד. אם הסיק ישראל את האש, והגוי נתן עליו את קדרת התבשיל, אף על פי כן אסור משום בישולי גויים, שאין ההיסק שעל ידי ישראל מועיל אלא לגבי הפת, ולא לגבי בישול. שכן דעת מרן השלחן ערוך שקבלנו הוראותיו. (יביע אומר ח"ה חיו"ד ס"י י' אות ז). ומסעדות ובתי מלון שהסקת האש נעשית על ידי ישראל שהוא המשגיח על הכשרות, והטבח הנותן את הקדרה על האש ומבשל את התבשילים הוא גוי שכיר אצל הישראל, הספרדים צריכים להדר בזה לכתחלה, שהמשגיח יתן את הקדרה על האש, אך מי שמיקל במקומות ציבוריים באופן הנז', ובפרט אותם הבאים מחוץ לארץ להתארח בבתי מלון בארץ ישראל, יש להם על מי שיסמוך, מכמה ספיקות, שמא הלכה כהסוברים שדי בכך שהישראל מדליק את האש, ואפילו אם תאמר כהסוברים שהישראל צריך להניח את הקדרה על האש, שמא הלכה כהסוברים שאינו איסור בישולי גויים אלא בבית הגוי, אבל אם הגוי בא אצלינו ובישל את איסור בישולי גויים. ואף אם תמצא לומר שגם בזה יש איסור בישולי גויים, שמא פועל גוי שהוא שכיר של הישראל ידו כבעל הבית, ואין בזה משום בישולי גויים, ושמא כל שאופה לרבים ולא לצורך אדם מסויים אין בו איסור בישולי גויים. ואמנם לכתחלה יזהרו שאם כיבו את האש, שהישראל יחזור וידליק. ומכל מקום כל רבנות הנותנת הכשר צריכה להקפיד לכתחלה שהישראל יתן הקדרה על האש, מאחר ובין האורחים האוכלים שם יש מבני עדות המזרח הפוסקים כדעת מרן השלחן ערוך המצריך שהישראל יתן הקדרה על אש. (שו"ת יחוד דעת ח"ה ס"י נד. יביע אומר ח"ט חלק יורה דעה סימן ו' עמוד רעו. הליכות עולם ח"ו עמוד ק"ה).

ה. ישראל שהדליק האש והגוי הניח הקדרה על גבי האש ובישל מאכל שיש בו דין בישולי גויים, אף על פי שלדעת מרן המאכל נאסר מדין בישולי גויים, מכל מקום אפשר להקל ליתן מאכל זה לקטנים. (ילקו"י דיני חינוך קטן עמוד רעב)

ארבעים אלף ש"ח בתוך מעטפה

"מר אלכסנדר גורביץ', אני מצטער לומר לך שבשל הפיחות בשקל יהיה עליך להוסיף עוד ארבעים אלף שקלים". אלכסנדר, כירופרקט במקצועו, לא היה עשיר גדול. הוא חסך במשך כמה שנים עד שהצליח להגשים את חלומו, רכישת דירה גדולה אי-שם במרכז ירושלים. אבל עם תוספת הסכום הפתאומית הוא בכלל לא ידע האם הוא יצליח לעמוד בכך.

הוא עשה את דרכו דרך הרחובות הצרים של שכונת גאולה, הולך לבית הכנסת לתפילת מנחה וערבית. הוא עבר ליד הסופרמרקט של סטפנסקי והמחשבות החלו לרוץ במוחו...

הוא נזכר ברגעים הראשונים בהם הוא הגיע לאדמת ארץ ישראל, עם אישה וילדים אך ללא עבודה. לאחר שהות קצרה במרכז הקליטה הוא התבקש לעבוד כמטפל אצל קשיש בשם שמעון סטפנסקי. הוא הופתע לגלות שהזקן – שבקושי יכל ללכת – היה למעשה בעל של בית עסק רווחי במיוחד. כעת, כשהוא סובל מאלצהיימר, קשה היה לדמיין שהוא אי פעם עמד ופיתח עסק מוצלח.

הילדים של שמעון סטפנסקי שמחו מאוד כשאלכסנדר הפך להיות המטפל של אבא שלהם. שמעון שמח קצת פחות. "אתה רוצה להרוג אותי" הוא היה אומר. "שלחו אותך אליי כדי לחסל אותי". היו רגעים בהם שמעון היה צלול; רגעים נדירים למדי. באותם פעמים אלכסנדר היה מוביל אותו אל הספסל בגן השכונתי ומשוחח עמו על דא ועל הא. אבל בדרך-כלל, שמעון היה שותק, כאילו חושב על דברים עמוקים במיוחד.

אלכסנדר היה מבשל, מבצע קניות, מקלח ומשכיב אותו לישון.

כשהוא נכנס לבית הכנסת, מחשבותיו של אלכסנדר לקחו אותו כמה שנים אחורה, אל הפעם הראשונה בחייו בה הוא נכנס לבית הכנסת, כשהוא דוחף את כסא הגלגלים של שמעון. הוא התבייש בחולצה הצבעונית שלו מול כל המתפללים שהיו לבושים בשחור ולבן, ופשט רצה לא לבלוט.

אחד מהמתפללים, יהודי מבוגר עם עיניים מחייכות, ניגש אליו. "למה אתה לא מגיע להתפלל?" הוא שאל. הנימה הידידותית בה נשאלה השאלה נגעה לליבו של אלכסנדר. כאילו היה זה חבר קרוב שמתפלא מדוע הוא לא זכה לביקור לעתים יותר תכופות.

עבור אותו מתפלל, הוא לא היה "המטפל הרוסי", הוא היה שייך לקהילה.

"אני לא יודע איך מתפללים" הוא השיב.

עיניו המחייכות של המתפלל הרצינו מעט. "זה בסדר גמור, אנחנו נלמד אותך".

וכך החל המסע של אלכסנדר ליהדות. מסע במהלכה הוא גילה יהלומים יפהיפיים, אבל לא אלו שמשתתרים במכרות באפריקה אלא אלו שהסתתרו בתוך ליבו. צמאונם ליהדות לא ידע גבולות והוא הקדיש עשרות שעות ללימוד התורה.

המסע המשיך גם כשאלכסנדר עשה הסבת מקצוע והחל ללמוד ולעבוד ככירופרקט, עבור מתפללי בית הכנסת הוא נשאר בדיוק אותו דבר: חלק מהמשפחה. התפילה החלה. קרני שמש של שקיעה חדרו מבעד

לחלונות ונחו על פני המתפללים. אלכסנדר שוב נזכר בשמעון סטפנסקי. זה היה בדיוק בשעות הערב, כשהשמש שקעה ברקע. אלכסנדר חזר מקניות ונכנס אל המטבח. שמעון יצא לעברו עם סכין מטבח, מכוונת לעברו. "הגעת לכאן כי אתה רוצה להרוג אותי" הוא אמר.

"שמעון, הגעתי לכאן כי אני רוצה לעזור לך" אמר אלכסנדר ברכות. "אתה רוצה שאעזוב?"

שמעון שתק. "אוקיי. אני אלך".

שמעון שמת את הסכין שנפלה על השולחן. הוא החל לבכות.

"מי אתה?" הוא שאל כשהוא מחה את דמעותיו. "אני אלכסנדר. המטפל שלך. תוכל בבקשה לנסות לזכור אותי?"

"אל תנסה לגרום לי להאמין בשקרים האלה". אלכסנדר נאנח. הוא הוביל בעדינות את שמעון אל הספה, הגיש לו ארוחת ערב והשכיב אותו לישון. אלצהיימר. נדלין. משכנתא. בית כנסת. הכול התערבב לו בראש. "אתה צריך יהדות לבורא העולם על מה שיש לך" הוא הזכיר לעצמו, שב אל הסידור ומלטף את דפיו.

התפילה נגמרה, אבל אלכסנדר נשאר בבית הכנסת כמה רגעים נוספים.

"אבא שבשמיים" הוא לחש, "אני רוצה לקנות את הדירה שיהיה לנו מקום נוח לגדל בו את ילדינו. אם זהו רצונך, אנא תעזור לי לעשות זאת".

כשהוא סיים להתפלל, תחושה של שלוה פשטה עליו והוא חזר הביתה. בסלון כבר נפרסו המיטות לילדים, כמו בכל ערב. הילדים היו בפיג'מות וריח של ארוחת ערב טעימה עמד באוויר.

אשתו, הלנה, עמדה במטבח הקטנטן ונעצה בו מבט מוזר.

"לא אמרת לי שדיברת איתם" היא אמרה.

"דיברתי עם מי?"

הלנה ניגבה את הידיים והסירה את הסינר. אלכסנדר הביט שמהו קרה, והוא עקב אחריה בעיניו. היא ניגשה אל הכוננית והוציאה משם מעטפה קטנה.

"אולי זו הלוואה?" היא שאלה בקול מעורב בסקרנות וקצת כעס.

אלכסנדר הסתכל על שם השולח. "משפחת סטפנסקי" היה כתוב שם. "זה הגיע לכאן עם שליח לפני חצי שעה" היא אמרה. "אתה כן דיברת איתם, נכון?"

בתוך המעטפה היה מונח צ'ק לפקודת אלכסנדר גורביץ'. הסכום היה ארבעים אלף שקלים. "לא דיברתי איתם כבר כמה שנים, מאז ששמעון נפטר" הוא השיב.

"הלוואה?" חזר בנו של שמעון סטפנסקי על המילה, כשאלכסנדר התקשר אליו כדי לברר מה בדיוק קרה כאן. "לא, זו לא הלוואה. סוף-סוף עורך הדין שלנו סיים לעסוק בצוואה של אבא זכרונו לברכה. היה כתוב שם שהוא מבקש לתת לך ארבעים אלף שקלים". הקב"ה לא מקפח אף בריה והוא מבטיח, תדאג לשלי ואני אדאג לשלך

(הסיפור אמיתי, שמות האנשים שונו כדי להגן על פרטיותם)

שיעורי תורה, הלכות ומוסר - "אור ודרך"
 "היכל יצחק" - לע"נ ר' יצחק בר ניסים ז"ל

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
הרב גבריאל אלשע הלכות	הרב גבריאל אלשע הלכות	הרב לסקר תניא	הרב דוד אורחות צדיקים	הרב עמית הלכות	מנחה עשר דקות לפני שבת	שחית מנין ראשון (ט)
17:30						
מנחה	מנחה	מנחה	מנחה	מנחה		07:30 שחית מנין שני
18:30						
ערבית	ערבית	ערבית	ערבית	ערבית		15:45 הרב לסקר
19:00						
הרב <u>לסרי</u> גמרא	הרב <u>לסרי</u> גמרא	הרב <u>לסרי</u> גמרא	הרב <u>לסרי</u> גמרא	הרב <u>פאלח פלא</u> יועץ		16:30 מנחה לשבת
19:15						

"בניד כשתילי זתים" - חינוך
דיבור לשון הרע

הפה זה פתח, עת לפתוח ועת לסגור. לכן נבראו באדם שתי עיניים, שתי אוזניים, שני נחיריים ורק פה אחד. לומר לנו שנמעט בדיבור. כל החיים של האדם בעולם הזה, זה בית ספר. עד היום האחרון. צריך ללמד את ילדנו לשמור על פה נקי. לא לדבר על אף אדם. לברוך מהעוון המר והניממה הזה של לשון הרע ורכילות. נכון, ארוכה הדרך לקשה, אך גם מסלול של שנים מתחיל בצעד אחד קטן. "וחשוב הדיבור קודם שתוציאנו מפיד" אומר הרמב"ן באגרתו המפורסמת. אם נרצה, אם נתחיל, נגיע לזה. העבודה הפנימית שנותנת לאדם את הכלים לצאת מהיצר הרע הזה, היא שיתחיל להסתכל על עצמו בעין האמת, עד כמה הוא מונח בעצמו בתוך פגמים וחסרונות, עד שלא תהיה לו שום מחשבה או רצון כלשהו להסתכל על אחרים, ולדבר על פגמים שלהם, ולהנות מזה שהוא שומע על נפילות שלהם. ולכן ההורים יתנו דוגמא טובה לילדים ולא ידברו לשון הרע על אחרים.

כל הישועות והברכות
 כליסיים וטובה לכלידי היין על תרומתם לזיכוי הרבים זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם להבדיל לע"נ רחמים בן איבז ז"ל

מרכה אהלנח
 נאג"י ורבקה ישר שיזכו בבריאות טובה, בפרנסה טובה, אושר ושלוה, נחת דקדושה מתוך הרחבת הדעת, בריאות גופא ונהורא מעליא לשנים רבות וטובות

מרכה אהלנח
 משה וזנה דייד שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר נחת ושלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
 כאהרון וצביה ג'רפי היין על תרומתם לזיכוי הרבים זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם להבדיל לע"נ חיים בן אברהם ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

מרכה אהלנח
 אברהם ומיטרה הקקיא שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר נחת ושלוה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

מרכה אהלנח
 רועי שלום ושרה גד להולדת הבת ניני יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה **ליצחק וסמדר גד** ולאיתן ורחל דהן

מרכה אהלנח
 שמועון ואורטל בן זקן להולדת הבת ניני יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה **ליעקב ורחל גולצה** ולמרים בן זקן

מרכה אהלנח
 פניאל ורינת ישראל להולדת הבן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויעליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלוה לדניאל ותמי יצחק-פור לפתיל דדבורה ישראל

מרכה אהלנח
 ליצחק ויפה אהרני שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ונחת מיוצאי חלציהם

לע"נ הצנוע והענו **רחמים דאודי** בן איבז ז"ל
 יא אייר פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנוע והענו **חיים נדכי** בן אברהם ז"ל
 וי אייר פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

מרכה אהלנח
 אבי וליאיה מלייב להולדת הבן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויעליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלוה **אלכסנדר ונינה מליב** יצחק וזיוה קטנוב

מרכה אהלנח
 לברוך וציונה ברנס שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ועשימות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לע"נ הוידה יהודית בת סיניה ז"ל

מרכה אהלנח
 שמואל ואירין מוסאי שיתברכו בזרע קודש בר-קיימא, בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולשנים רבות וטובות ועשימות

שבת שלום וזמבזדך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :		לע"נ מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה	
שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין ישראל פריג רפאל בן מרים היין שבתאי מוסאי בן נהיית היין מאיר חסן בן מסעודה היין שלמה בועזי בן זהרי היין רבקה מורני בת שרה מנב"ת אסתר אהרונית בת גוהר מנב"ת דריה בת וסילי וילנה מנב"ת	אברהם יגל בן רעות היין עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל היין יוסף אהרוני בן ביבי היין ניסים דודי בן שרה היין שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת זנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונית בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת דריה חיה בת אסתר מנב"ת	רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל (הרצל) אברהם בן פרחא ז"ל יולנד בן דוד-בת פריחה ז"ל בינה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל ניצה גוארזי בת לדייה ז"ל שושנה רויז בת מארי מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל יקוט תורג'מן בת פריחה ז"ל אילנה שמואלי בת מרגלית ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וחליכה ז"ל